

Kolmas kerta toden sanoi

Kauden -97 päätteeksi Joensuun Mailan naisten kohdalla oli tippuminen maakuntasarjaan.

Joukkueen uudistumisesta huolimatta tavoitteeksi asetettiin paluu sarjaporrasta ylemmäksi, vaikka varsinaista aikataulua ei asetettu. Lähtijöiden lista oli pitkä, joten heidän tilalleen joukkueeseen nostettiin nuorta voimaa omista junioreista kasvamaan ja kehittymään. Kaudella -98 olimme vielä maakuntasarjassa haastajan roolissa. Lohkomme oli tasainen, mutta kokemattomuutemme näkyi vielä tiukoissa peleissä. Kauteen -99 lähdimme vahvistuneena.

Ahkerä talviharjoittelu oli tuottanut tulosta. Suurien taasoerojen seurauksena voitimme pelejä suuri-numeroisesti ja meillä oli realistiset tavoitteet noususta. PK-P Varkaudesta, joka oli ainoa todellinen vastuksemme, pisti kuitenkin kapuloita rattaisiimme. Pelimme olivat tiukkoja ja tasaväkisiä väantöjä, mutta Varkaus pystyi valitettavasti kääntämään molemmat ottelut edukseen ja me jäimme maakuntasarjaan nuolemaan näppejämme.

Syksyllä -99 joukkueemme koki toisen nuorennusleikkauksen, joten ns. "konkariosastoa" edusti enää pieni vähem-

mistö pelaajista. Talven aikana se kuitenkin osoittautui vahvuudeksemme. Loistavan joukkuehengen ansiosta harjoittelimme hyvällä sykkeellä eli tehokkaasti, mutta ei liian vakavasti.

Kevät toi meille hieman lisää kokemusta; Satu Lappalaisen, joka kauden edetessä osoitti, että pesäpallotaidot voivat säilyä selkäytimessä. Vahvistuksesta huolimatta joukkue oli kysymysmerkki niin muille kuin itselleenkin vielä aivan kauden kynnyksellä. Alkukauden pelit enteilivät edellisvuoden toisintoa. Tällä kertaa kaksinkamppailu käytäisiin Nurmeksen Seppöjen kanssa.

Mehtimäellä pelatussa ottelussa ensimmäisenä periksi antoi kenttä sateen pehmittämänä. Sääolot olivat kuitenkin molemmille joukkueille samat, joten syyksi tappioomme voi laskea vain omat virheet. Nurmes kiitti kuitenkin voiton supervuorosta ja lähti kotimatkalle kaksi pistettä tuliaisinaan.

Toisesta ottelustamme, joka pelattiin Lieksan maaperällä, muodostui aito maalaishenkinen kylätahtuma. Kotiyleisön raivoisasta ja paikoin hieman epäurheilijamaisestakin kannustuksesta huolimatta saimme revanssimme eli pokkasimme täydet kolme pistettä ja piikkipaikan. Pe-

lejä oli vielä pelamatta, joten Nurmes jäi kärkkymään mahdollisia pistemenehtyksiämme. Viimeisistä kolmesta pelistä koituikin meille yllättävän paljon päänvaivaa ja ylimääräistä sydämen-tykytystä. Jouduimme lähtemään otteeluihin varamiehisinä pienien vastoinkäymisten seurauksena ja niin sisä- kuin ulkopelissäkin päästiin kokeilemaan varsin mielenkiintoisia variaatioita. Joukkueen oikea asenne ja tahto palkittiin kauden viimeisessä pelissä Mehtimäellä, kun nousu suomensarjaan vihdoinkin varmistui.

Kaudella 2000 joukkueessa pelasi-



vat: Anna Koivula, Maija Kettunen, Heidi Komulainen, Johanna Huohvanainen, Emmi Lehikoinen, Laura Jehkonen, Laura Torvinen, Teija Varis, Satu Lappalainen, Mari-ka Turpeinen, Riikka Westman, Elna Riikonen

Pelijohtajana (valmentajana toimi Mia Koivula. Suurkiitokset kaikille pelinaisillemme ja Mialle kulu-neesta kaudesta ja etenkin Hyvästä Seurastal

Terveisin, Heidi